

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. ****, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гургана Р. Петрова

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АНДР. С.
като разгледа докладваното от Гургана Р. Петрова Административно наказателно дело № 20231420201198 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. И. С. от с.****, общ.**** срещу Наказателно постановление (НП) №23-0967-001820/18.10.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР ****, Сектор ПП ****, с което на основание чл.638 ал.3 КЗ, за нарушение на същия текст - чл.638 ал.3 КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв.

В жалбата се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се съображения, че нарушението не е извършено съзнателно. АНО бил бланкетно посочил чл.26 ал.3 от ЗАНН, без да конкретизира синът ѝ малолетен, непълнолетен или пълнолетен е, което затруднявало жалбоподателя да разбере в какво е обвинен. Не бил изяснен и фактът защо е санкционирана майката като законен представител, а не другия родител - бащата на ****. Излага се също, че жалбоподателят не е извършил нарушението, за което ѝ е наложено наказание като водач на МПС, още по-малко съзнателно. Искане се отмяна на обжалваното НП. Претендират се разноси.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.М. Б., който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. В съпроводителното писмо до РС ****, с което е представена административната преписка, ответникът моли обжалваното НП да бъде потвърдено. Прави възражение при евентуално уважаване на жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение под предвидения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум. Не претендира разноски.

Настоящият състав намира депозираната жалба за процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок, предвиден в чл.59 ал.2 ЗАНН, от лице, имащо право и интерес от обжалване и против акт - наказателно постановление от категорията на обжалваемите. Разгледана по същество депозираната жалба се явява основателна.

След като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, настоящият състав приема за установено от фактическа страна следното:

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение против жалбоподателката № 1041177/07.10.2023 г., затова, че на 07.10.2023г. около 16:20 часа в с.**** на ул. Христо Ботев до номер 13, като родител настойник допуска малолетния ѝ син **** с ЕГН:**** от с. ****, да управлява мотопед „****“, с рама номер ****, който след направена справка се установило, че е регистриран с номер **** със собственик **** от с. **** /придобит от същата/, като водачът ****/малолетния/ е управлявал МПС-то без сключена задължителна застраховка „ГО“.

Отразено е в акта, че жалбоподателката е извършила описаното нарушение, с което е нарушила разп.на чл.638 ал.3 КЗ, която гласи: „Лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.“ Отразено е освен това в акта, че същият се издава на основание чл.26 ал.3 ЗАНН, който пък от своя страна гласи, че „за административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и.....отговарят съответно родителите...., които съзнателно са допуснали извършването им“.

Впоследствие било издадено и обжалваното в настоящото производство

наказателно постановление с идентична фактическа обстановка, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.638 ал.3 КЗ, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. чл.638 ал.3 КЗ му е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв.

Изложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства, които не се оспорват от страните. По делото са приети и съответно приложени следните относими писмени доказателства: НП № 23-0967-001820/18.10.2023г, АУАН серия ГА № 1041177/07.10.2023г. , Сведение с рег. № 967000-14389/10.10.2023г., Справка за нарушител-водач ,заверено копие на Заповед рег. №8121з-1632/02.12.2021г.

В хода на делото са събрани и гласни доказателства, посредством разпита на свидетелите Д. Д. и В. Д..Същите са категорични, че на посочените дата, час и място в акта са констатирани отразеното в акта нарушение, извършено от малолетния син на жалбоподателката/управление на процесния мотопед без да е налице сключена застраховка „ГО“/. Майката била извикана от тях и заявила, че е „закупила“ процесния мотопед от трето лице преди няколко дни за сина си,тъй като съучениците му вече притежавали такива,и,че същия ден/на проверката и съставяне на акта/изпратила сина си за покупки с мотопеда. Съдът дава вяра на показанията на разпитаните свидетели, които споделят свои непосредствени впечатления. Същите са незаинтересован от изхода на делото. Показанията им са последователни и безпротиворечиви и се подкрепят и от останалите доказателства по делото, вкл. и от изявленията на жалбоподателката, обективирани в посоченото по-горе сведение, в което жалбоподателката възпроизвежда същите факти, споделени и от разпитаните свидетели. Въпросното „сведение“ не се оспорва от жалбоподателката. Като съдържащо факти и обстоятелства във вреда на жалбоподателката, и имащо характер на частен свидетелсващ документ, настоящият състав зачита материалната му доказателствена сила относно отразените факти и обстоятелства, и приема, че застъпената в хода на делото друга теза от пълномощника на жалбоподателката е единствено с цел защитна теза.

От доказателствата по делото се установява кога е извършена проверката, и, че при извършването и е установено, че малолетният/според

отразеното/ сина на жалбоподателката е извършил нарушение като управлява моторното превозно средство без да е налице валидно сключена застраховка ГО. В акта и НП, обаче е отразено, че нарушението е извършено от жалбоподателката-майка на нарушителя, която не е собственик, но управлява МПС-то без сключена застраховка ГО .

Разглеждайки жалбата по същество, по аргумент на чл.314 ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, независимо от посочените от жалбоподателя основания, съдът изследва правилното приложение на материалния и процесуалния закон. При тази проверка настоящата инстанция констатира, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентните за това органи и формално съдържат всички необходими реквизити, визирани в ЗАНН. При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Правилно е установена и описана фактическата обстановка. По делото не е спорно, че е налице извършено от сина на жалбоподателката **** Цв.**** нарушение, тъй като същият при проверка от служители на ОД на МВР – **** е бил установен да управлява процесния мотопед ,посочен в акта без да е налице сключена застраховка ГО. Това нарушение, извършено от непълнолетното /малолетно според отразеното/ лице е било допуснато да бъде извършено от жалбоподателя П.С., в качеството ѝ на родител на **** Цв.****- непълнолетен. Съгласно разпоредбата на чл.26 ал.3 от ЗАНН за административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение отговарят, съответно, родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им. В този смисъл и описаното от актосъставителя и АНО нарушение е правилно, с изключение на факта,дали сина на жалбоподателката е малолетен или непълнолетен.

Изложеното съображение в жалбата относно липсата на една цифра от посоченото ЕГН на сина на жалбоподателката, настоящият състав намира за неоснователно. Видно е, че се касае за допусната техническа грешка, при която последната цифра ат ЕГН-то липсва. Но няма спор,че се касае именно за сина на жалбоподателката. От първите изписани 6 цифри на ЕГН-то му се установява, че синът на жалбоподателката е роден на ****г., т.е.към момента на нарушението и съставяне на АУАН той е бил непълнолетен, а не малолетен, въпреки, че доказателства в обратна насока не са представени от

жалбоподателката. Настоящият състав намира, че дори да не е посочено дали сина на жалбоподателката е малолетен или непълнолетен, и независимо, че в акта и НП е посочено, че той е малолетен, с това не се злоупотребява по никакъв начин правата на жалбоподателката. Тя голословно поддържа, че не било ясно дали синът и бил малолетен или непълнолетен,но тя самата е наясно кога е роден синът и,и дали той е малолетен или непълнолетен с оглед на което не би могла да организира защита си. А и чл.26 ал.3 ЗАНН е категоричен, че родителите отговарят за административните нарушения,извършени както от техните малолетни деца,така от непълнолетните им деца на възраст от 14 до 16г.

Настоящият състав намира и, че нарушението, извършено от непълнолетния е допуснато съзнателно от жалбоподателката предвид разп.на чл.26 ал.3 ЗАНН. Този факт се доказва по категоричен начин от показанията на разпитаните свидетели и подписаното от жалбоподателката сведение, което като частен писмен документ не е оспорено от нея- нито верността му, нито автентичността му. С оглед на този факт и разпоредбата на чл. 123 вр.чл.122 СК, че родителите упражняват родителските права и задължения по отношение на ненавършилите пълнолетие свои деца заедно и поотделно, съдът намира за несъстоятелни и доводите на жалбоподателката, че не било посочено защо е ангажирана нейната отговорност,а не и тази на бащата.

Съдът обаче счита, че НП подлежи на отмяна по други съображения:

Видно е, че се касае за установено управление на МПС, от страна на непълнолетния син на жалбоподателката. Видно е както се изложи, че НП е издадено на жалбоподателката за това, че е допуснала в качеството си на родител синът ѝ да управлява МПС за което няма сключена застраховка гражданска отговорност. С акта и НП, обаче, нарушението на жалбоподателката е квалифицирано и е санкционирано по чл.638 ал.3 КЗ, съгласно която разпоредба се наказват **водачите**, които не са собственици, но управляват моторно превозно средство, за което няма сключена застраховка ГО. В случая жалбоподателката не е управлявала МПС-то и не се твърди да е била водач на същото. Тя е обвинена в това, че е допуснала друго лице да го управлява, при което административно-наказателната и отговорност е недопустимо да се ангажира по смисъла на чл.638 ал.3 КЗ.

Предвид гореизложеното, НП като неправилно и незаконосъобразно

следва да се отмени, а жалбата да се приеме за основателна.

При този изход на делото на пълномощника на жалбоподателя се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗА.

Водим от горното, на основание чл.63, ал.2 т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0967-001820/18.10.2023 г., издадено от Началник Група в ОДМВР ****, Сектор ПП ****, с което за нарушение и на основание чл.638 ал.3 КЗ, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400,00 лв.

ОСЪЖДА ОД на МВР гр.**** да заплати на адв.М. Б., ВрАК на основание чл.38 ЗА адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - гр. **** в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – ****: _____